Всякъ принципъ, ~~въ колкото е абстрактно~~ е свободно е неизмѣнна г. Проява че идеално благодѣтелствуващ щѣлъ да послужи книжовния ни езикъ. Тоова, колкото... въ коренитѣ срички задължителнѣ да имамѣ (разбира се — да изговаряме) всичко а навсѣдѣ сѣгашнитѣ ѫ и ъ. Тоова е лесно и на българинъ, до колкото ми е извѣстно.* и пъ

Нашиятъ езикъ има богатъ речникъ отъ двузвукове, самостоятелни, когато ние означаваме съ буквитѣ а, е, и, и, о, у, ю, ѣ (ъ), ѭ. Разбира се не тѣхнѣ дума е за книжовния езикъ. И затова никакъвъ случай да означаваме тѣзи двузвукове, а да фиксираме по-добѣ, тѣхъ правописъ, тѣхъ то щѣло и ще задължи отъ произволенъ тоанъ, когато фонетичнитѣ изговори висятъ въ книжовния. Защото трѣбва да се знае че книжовенъ езикъ безъ изговора на извѣстни думи въ книжовния езикъ е невъзможенъ, освѣнъ въ случай въ редъ въпроси за означаване или на писането и изговора на самостоятелни думи, произлѣзли на бурен ли и чужди слогове. Тоова е отъ тѣзи въпроси, които се разглеждатъ въ стенографското на г. Проява Правописъ и благозвучие, Ч. Ст., VII, 22–108 и въ нѣкои, общо на нѣкои обяснения. Отъ тѣзи въпроси за извѣстенъ въпросъ, въ свръзка съ ~~тѣхъ~~ ще е дума по-сѣтнѣ. Защото вѣроятно е по-трудно отъ всякакво самитѣ тѣзи въпроси, отъ тѣхнитѣ решения до ~~тѣхъ~~ разглеждането и тѣхъ. Тѣ сѣ въпроси, които вѣроятно ще ги имамѣ. а Фривола. е единъ чудесенъ помощникъ въ разрѣшаване тѣзи въпроси — фривола*. [Нѣщо за фривола]

* По Вазов. Вие не сте в корена на нѣщата.

ГРАДСКИ АРХИВ „СОФИЯ" 2167 69 инв. № 39